

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาใหญ่วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ที่ระลึกของปีใหม่

วันนี้ไม่ทราบจะไปตีปีใหม่ตรงไหนไอ้เรานะ วันนี้ไม่ทราบจะไปตีปีใหม่ตรงไหน ถ้าปีใหม่อยู่ในวัดนี้เหมือนวัดจะระเบิดละคนแน่น อยู่ไม่ได้ โดดหนี เราไปที่ไหนเราไปคนเดียว เหล่านี้โลกไม่เชื่อนะ เราเชื่อคนเดียวก็พอแล้ว ไม่ต้องหาที่ไหนมาเป็นสักขีพยาน อยู่ในหัวใจเราอันเดียวนี่ครอบไปหมด ไม่มีอะไรจะมาให้เอนให้เอียงเลย นั่นละธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ ถ้าอาศัยอันอื่นคว้านั้นหลุดนี้คว้านี้หลุดนั้น หลุดไม้หลุดมือหลุดตลอดเวลา ถ้าคว่ำธรรมแล้วติดบ๊ีบๆ พอคว่ำธรรมได้เต็มที่แล้วตรงแนวเลย นั่นละธรรม โลกทั้งหลายจึงยอมกราบธรรม

ไม่มีอะไรจะเหนือธรรมไปได้ เข้ามาสัมผัสใจมากน้อยจะรู้สึกเป็นความสงบร่มเย็น นี่ละท่านว่าธรรมๆ พอเข้าสู่สัมผัสใจมากน้อย สำหรับผู้มีความรักใคร่ใกล้ชิดต่อธรรม มีมากน้อยเพียงไรจิตใจจะรู้สึกร่มเย็นๆ เป็นลำดับลำดับไป วันนี้พูดเสียเป็นงานปีใหม่ ดูว่าคำนี้จะไม่เคยพูดให้ท่านทั้งหลายฟัง เราพูดแล้วใครจะหาว่าเราไอ้เราอวดไปฟุ้งเราให้เป็นสังฆาปาราชิก ดังที่เขาฟุ้งอยู่ในกรุงเทพฯ หลวงตาบัวอวดอุตริมนุสธรรม จะฟุ้งเป็นปาราชิก เราก็บอกให้เขายกโคตรมาเลย โคตรหลวงตาบัวก็มีเอาโคตรต่อโคตรชดกันเลย ให้มาที่ว่ามาฟุ้งหลวงตาบัวว่าอวดอุตริมนุสธรรม

ธรรมใดที่หลวงตาบัวสอนออกไป เป็นความผิดจากหลักธรรมของพระพุทธเจ้า เรียกว่าอวดอุตริ แล้วผู้ที่ว่าอวดอุตริได้ธรรมเลิศกว่าพระพุทธเจ้าข้อไหนอย่างไรให้มาโต้กัน เรบอก ที่เขาว่าเราอวดอุตริมนุสธรรม เขาได้ธรรมนอกโลกมาจากไหน เหนือศาสดามาจากไหนเขาจึงจะมาค้ำธรรมะของศาสดา ที่เราปฏิบัติมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยจนกระทั่งเต็มหัวใจ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้ว เราก็ประกาศความดั่งามขึ้นมา เพราะความดีนี้ใครก็หาด้วยกันทุกคน ทำไมจะพูดไม่ได้

พระพุทธเจ้าทรงเสาะแสวงหาความดีมาตั้งแต่สร้างพระโพธิญาณมา เฉพาะองค์ศาสดาของเรา ๔ อสงไขยแสนมหากัป อสงไขยแปลว่านับไม่ได้ถึง ๔ หน จะเป็นเหมือนกับว่าล้านละมั่ง ไปถึงล้านแล้วก็หยุดเสียหนหนึ่ง แล้วนับใหม่ไปถึงล้านๆ ถึง ๔ อสงไขย แถมเข้าไปอีกมหากัป พระพุทธเจ้ามี ๓ ประเภท ประเภทหนึ่งทรงสร้างพระบารมีมาเป็นพระพุทธเจ้า ๑๖ อสงไขยแสนมหากัป นี่เป็นพระพุทธเจ้าที่ทรงรื้อขนสัตว์ได้มากที่สุดทีเดียว ประเภทที่สอง ๘ อสงไขยแสนมหากัป นี้รองกันลงมา เป็นพระพุทธเจ้าทรงรื้อขนสัตว์โลกให้พ้นจากกองทุกข์รองพระพุทธเจ้าองค์ ๑๖ อสงไขยลงมา พระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันนี้ ๔ อสงไขยแสนมหากัป สอนโลกมาตลอดเวลานี้ เพียง

๔ อสงไขยก็ตาม แต่เราก็ยังไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามอรรถธรรมของพระพุทธเจ้าได้ พอเป็นลirimงคลแก่เราบ้าง มีแต่ความเหลวแหลกแหวกแนวเต็มหัวใจ เราจึงควรพิจารณาเรา

ตะกั๊นเราพูดถึงเรื่องไม่เคยพูดก็จะพูดเสียบ้าง ธรรมประเภทที่ว่าเป็นประเภทที่โลกมองไม่เห็น สำหรับเราเองมองครอบโลกธาตุในหัวใจดวงนี้ ตั้งแต่ปฏิบัติมา เริ่มบวชปี ๒๕๗๗ เรียนหนังสืออยู่ ๗ ปีแล้วก็ออก.. ๗ ปีคือว่าสอบมหาได้พรรษา ๗ จากนั้นก็เข้าป่าขึ้นเวที โดยอาศัยโรงงานใหญ่คือพ่อแม่ครูจารย์มั่น เปิดทางมรรคผลนิพพานให้อย่างกว้างขวางลึกซึ้งหายสงสัย ตั้งแต่บัดนั้นมาธรรมเหล่านี้เข้าถึงใจหมด แล้วก็ฟัดก็บักเผลออย่างไม่รู้จักเป็นจักตายตลอดมา

ความทุกข์ในชีวิตของเราเนี่ย คือความทุกข์ในคราวเป็นฆราวาสกับความทุกข์ในคราวเป็นพระ ไม่มีทุกข์ใดที่จะหนักมากกว่าความทุกข์ฆ่ากิเลส อันนี้เอาถึงขั้นจะสลบไสล ๆ เรื่อยมา ผลที่ได้มาก็ปรากฏว่าจิตนี้ครอบโลกธาตุแล้ว เป็นเวลา ๕๖-๕๗ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ เวลา ๕ หุ่่มพอดี บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ เราสร้างบารมีก็เรียกว่าเต็มภูมิ ฟัดกิเลสขาดสะบั้นลงไปประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่มบนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จากนั้นมาแล้วภูมิเรามีเท่าไรก็สอนโลก ดังที่พี่น้องทั้งหลายได้ยินได้ฟังเรื่อยมา

ธรรมะที่เราสอนอยู่เดี๋ยวนี้จะทั่วประเทศไทยแล้วนะ ออกทางวิทยุกระจายเสียงตั้งร้อยกว่าแห่งแล้ว นี่คือผลแห่งการปฏิบัติเอาเป็นเอาตายเข้าว่า เราหายสงสัย ใครจะเชื่อก็ตามไม่เชื่อก็ตาม ความเชื่อและไม่เชื่อเหล่านั้นเป็นคนมีกิเลส หัวใจเราไม่มีกิเลส ใครจะเชื่อไม่เชื่อไม่ขึ้นอยู่กับใคร ดังหัวใจพระพุทธเจ้า หัวใจพระอรหันต์ เป็นหัวใจที่สิ้นกิเลสเลิศโลกไปแล้ว ใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อไม่มีปัญหาอะไรที่จะไปทำความบริสุทธิ์ของพระพุทธเจ้า สวากให้โยกคลอนนั้นเป็นไปไม่ได้เลย

อันนี้ความบริสุทธิ์ของเราที่บำเพ็ญมาเต็มกำลังความสามารถ ก็ประกาศก้องขึ้นในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาเราจึงไม่หาอะไร ในโลกอันนี้ไม่หาอะไรอีกแล้ว หมด หาธรรมอย่างเดียว ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วสว่างจ้าครอบโลกธาตุ ธรรมนี้ไม่มีคำว่าอิริยาบถ คือการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวร่างกายของเรา พายินพาเดิน พาหลับพานอน ธรรมชาติอันนี้สว่างจ้าตลอด นอนก็สว่างจ้า ยืนสว่างจ้า เดินสว่างจ้าตลอดเวลาตั้งแต่บัดนั้นมา เราได้นำธรรมะเหล่านี้มาสอนบรรดาพี่น้องทั้งหลายเต็มกำลังความสามารถ เป็นเวลา ๕๖-๕๗ ปีนี้แล้ว

เพราะฉะนั้นควรที่พี่น้องทั้งหลาย จะนำเอาอรรถเอาธรรมนี้ไปเป็นคติเครื่องเตือนใจตนเอง แม้จะไม่ได้เต็มภูมิตามความปรารถนา แต่ได้แบบลูกศิษย์มีครูสอนก็ยัง

ดี วันนี้ก็เป็นวันปีใหม่ เราผู้รับปีใหม่นี้ก็คือคนๆ เก่า เคยทำความไม่ดีไม่งามมาอย่างไหนในคนเก่าคนนี้ ทีนี้เป็นปีใหม่เปลี่ยนแปลงเสียใหม่บ้าง อะไรที่ไม่ดีไม่งามให้เปลี่ยนแปลงเป็นคนใหม่ขึ้นมาจากคนชั่วเป็นคนดี เป็นคนมีศีลมีธรรม มีจิตใจงามสง่าผ่าเผยสงบรุ่มเย็น จะสมว่าขึ้นปีใหม่เราเป็นคนใหม่ขึ้นมาจากความชั่วหมองทั้งหลายกลายเป็นความสงบรุ่มเย็น เป็นความสุขความเจริญภายในใจ จะสมชื่อสมนามว่าเรารับปีใหม่

วันนี้เป็นวันปีใหม่ปรากฏขึ้นมาแล้ว ให้เราเปลี่ยนแปลงเสียใหม่ อะไรที่ไม่ดีให้เปลี่ยนแปลงเสียตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ไม่เช่นนั้นก็จะตายจมอยู่ที่นี่ กองกันอยู่ที่นี่ตลอดไป อันมีติดกับแจ้งไม่มีปัญหาอะไร เขาเคยมีมาตั้งกับตั้งกลับแล้วมีติดกับแจ้ง แต่ตัวเราเองมันเปลี่ยนแปลงได้ร้อยพันพันคม ออกจากมนุษย์นี้ถ้าได้ทำความชั่วช้าลามกมากโดดลงนรก เขาไปสวรรค์นิพพานกันมากน้อยเพียงไรไม่สนใจ โดดลงนรกหลุมใหญ่ๆ โตๆ เรียกว่าเวจีมหานรกโดยไม่ต้องฟังเสียงใคร เพราะอำนาจแห่งกรรมไหลลงไปทีเดียวตุ้มเลย อย่างนี้มีมากต่อมาก จึงขอพี่น้องทั้งหลายฟังให้ดี

คำสอนของพระพุทธเจ้าที่ท่านเรียกว่า เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสอง นี่ละคำสอนของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์จะสอนแบบเดียวกันหมด เพราะ เอกนามก็ พระญาณหยั่งทราบในเหตุการณ์ทั้งหลายลึกต้นหยาบละเอียด เต็มกำลังความสามารถของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ทรงทำนายอะไรแล้วไม่มีผิด ตรงแนวๆ จึงเรียกว่า เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสอง ว่าอย่างไรแล้วถูกต้อง ธรรมก็เป็นสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วทุกอย่าง ควรที่เราชาวพุทธจะนำเข้ามาประพฤติปฏิบัติตนเอง ถึงจะยากลำบากลำบากก็ให้คิดถึงพระพุทธเจ้าผู้สร้างบารมีมาหนักขนาดไหน นานขนาดไหน ๑๖ อสงไขยบ้าง ๘ อสงไขยบ้าง ๔ อสงไขยบ้าง หนักมากยิ่งขึ้นกว่าเราขนาดไหน เราที่จะแบกหามตัวเองไปด้วยความดีทั้งหลายเต็มกำลังความสามารถของเราทำไมจะทำไม่ได้ เราเทียบท่านซิ

พระพุทธเจ้าของเราองค์ปัจจุบันนี้ ๔ อสงไขย เวลาจะได้ตรัสรู้ก็ทรงสลบถึง ๓ หน ถ้าไม่พินก็ตาย นั่นหนักไหมพิจารณาซิ สวากทั้งหลายก็เหมือนกัน ทำความพากความเพียรตาแตกก็มี ไม่ยอมหลับยอมนอน ผ่าเท้าแตกก็มี เเดินจงกรมไม่มีเวลาหยุดยั้ง ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นกองทุกข์ทั้งนั้น ควรจะนำมาเป็นคติเครื่องเตือนใจพวกเราบ้าง อย่ามีแต่ความสนุกสนานรื่นเริงไปกับวันคืนปีเดือนซึ่งเป็นมีติดกับแจ้งนี้เพียงเท่านั้น ไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร ผู้ที่จะรับเคราะห์รับกรรมรับชั่วเป็นเรา ไม่ใช่มีติดกับแจ้ง ปีใหม่ปีเก่าเป็นผู้รับเคราะห์รับกรรมนะ เราเป็นผู้รับเคราะห์รับกรรมเอง ดีชั่วเป็นของเราตั้งแต่ไหนแต่ไรมา ให้เราพิจารณาแก้ไขตัดแปลงตนเองจะเป็นคนดีตลอดไป พากันตั้งอกตั้งใจ

ให้เชื่อคำสอนของพระพุทธเจ้าว่าไม่มีสอง เอกนามก็ พระญาณหยั่งทราบไม่มีสอง พระวาจาที่รับสั่งหรือสอนโลกทั้งหลายนั้นก็ไม่มีสอง ตรงแนว ว่าบาปมีมีจริง ๆ บุญมีมีจริง ๆ นรก สวรรค์ เปรตผีประเภทต่าง ๆ มีมีตามนั้นไม่ผิดพลาดเลย สวรรค์มี พรหมโลกมี นิพพานมี นรกอเวจีมีมีตามนั้น ด้วยพระญาณหยั่งทราบทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว เราเป็นพวกตาบอดหูหนวกก็ให้ศิบคลานไปตามผู้หูดีตาดี ท่านว่าอย่างไรก็ให้เดินตามท่านไป จะไม่ตกเหวตกหลุมตกบ่อด้วยอำนาจทิวาของตนว่าเป็นคนเก่ง ๆ แล้วรับอันตรายก็คือคนเก่งตาบอดนั้นแหละ พระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลายท่านไม่ใช่คนตาบอด ควรจะยึดท่านเป็นหลักเป็นเกณฑ์แก่พวกเราทั้งหลาย ไม่มากก็ขอให้ได้ในนามว่า ลูกศิษย์มีครูสอน ไม่เตลิดเปิดเปิง ไม่ฟังเสียงใคร อย่างนั้นใช้ไม่ได้ ให้พากันนำไปประพฤติปฏิบัติ

เราสอนโลกมานี้ก็นานเป็นเวลา ๕๖-๕๗ ปี ตั้งแต่เปลื้องภาระทั้งหลายที่เสียดแทงในหัวใจ ก็คือกิเลสหนักมากที่สุดคือกิเลสที่เสียดแทงหัวใจ พอถอดถอนหัวหนามใหญ่นี้ออกจากใจแล้ว ใจนี้แว้งว่าง โลกนี้เป็นโลก สุญญโต โลกนี้ คือว่างไปหมด ที่ไม่ว่างเป็นก้างขวางคอคืออะไร ก็คือกิเลสเท่านั้น พอกิเลสซึ่งเป็นก้างขวางคอถูกถอนออกจากหัวใจหมดแล้ว ใจนี้โล่งไปหมดทั้งวันทั้งคืนยืนเดินนั่งนอน และเที่ยงตลอดเวลา โดยไม่ต้องไปถามใครว่า นิพพานเที่ยงหรือไม่เที่ยง ให้ถามดูหัวใจที่กิเลสตัว อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ปลิ้นปล้อนหลอกลวงขาดสะบั้นลงไปจากใจแล้ว นิพพานเที่ยงขึ้นมาเอง อยู่ในหัวใจไม่ต้องไปถามใคร

เราสอนโลกนี้เต็มกำลังความสามารถ แล้วก็หนึ่งไม่มีสองอีกเหมือนกัน ถ้าลองได้ว่าตรงไหนแล้วไม่ผิด ทราบทุกสิ่งทุกอย่างเต็มหัวใจแล้วจึงสอน ไม่ใช่ว่าจะหลอกลวงโลกตัมตุนโลก อย่างนั้นไม่มีในหัวใจของเรา เราสอนด้วยความเต็มอกเต็มใจ ใครจะเอาได้มากน้อยก็เต็มกำลังวาสนาของตน ๆ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายยึดหลักนี้ไปเป็นที่ระลึกของปีใหม่ในปีนี้ ปฏิบัติตนไปชนปีใหม่อีก ปฏิบัติความดีเพิ่มเข้าอีกก็สูงส่ง ๆ สุดทำยก็ถึงนิพพานได้เหมือนพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลาย เมื่อบารมีเต็มหัวใจแล้วถึงนิพพานได้ด้วยกันนั้นแหละ

นอกจากนอนหลับทับสิทธิ์ ตายกองกันอยู่ไม่สนใจ ตื่นวันตื่นคืน ตื่นปีตื่นเดือน คว่านั่นคว่านี่ อันไหนก็ว่าดี ๆ ครั้นคว่ามาแล้วหลุดมือหลุดไม้ไปหมด ส่วนความดีไม่คว่า ที่จะไม่หลุดมือนั้นไม่คว่า มันจึงมีแต่ไขว่คว่าหลุดไม้หลุดมือ มีสุขชนิดน้อย มีทุกข์เท่าภูเขา ๆ เต็มหัวใจทุกคน จึงขอให้ยึดหลักธรรมเป็นหลักใจ เราจะมี ความสงบร่มเย็น ต่อไปด้วยกัน วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นแหละ เป็นที่ระลึกของปีใหม่ ให้ท่านทั้งหลายยึดไว้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ ต่อไปนี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz